

(Политика, 31.12.2009)

Разумљиво, опозиција ће тражити изборе у 2010. години. Посао опозиције и јесте да понавља: 1. да власт води народ и државу у пропаст, да никада није било горе и да су зато 2. неопходни избори одмах и сада, а на којима ће 3. сигурно да победи опозиција.

Али ово неће бити година ванредних парламентарних избора.

И када би се ујединили радикали, народњаци и напредњаци – не би могли да сруше владу. Мало их је и слаби им снага. Радикали губе подршку у бирачком телу и тешко да ту нешто могу да промене и младе снаге које би требало да преузму лидерску палицу од Драгана Тодоровића и дама чији је најјачи аргумент ципела заврљачена према политичком неистомишљенику. Чак и брзи повратак Војислава Шешеља из Хага тешко да би подигао рејтинг радикала. Бирачко тело Србије дуго већ показује да му је пун кофер радикализма и екстремизма.

Народњаци копне лагано и то многим њиховим присталицама јесте довољан повод за бег у напредњаке. Јавно сврставање Велимира Илића уз Томислава Николића и његово пожуривање Војислава Коштунице да исто то уради само ће поспешити тај тренд, који ће, наравно, охрабривати и напредњаци. Када Николић каже да мора прво да провери да ли је Коштуница за Европу он само шаље поруку колебљивим народњацима да што пре пређу на његов брод. У 2010. само ће се увећавати напори тандема Николић–Вучић да додатно окруни бирачко тело које је веровало у Коштуницу.

Локални избори у 2009. показали су да напредњаци не могу да буду сигурни у свој даљи раст. Добили су Вождовац и Земун, али су изгубили у Лепосавићу, Врбасу, Косјерићу, Руми и Ковину. Напредњаци ће имати два кључна проблема у својој политици. Први је да покажу шта је то њихова политика. Јер када Николић каже да је политика Бориса Тадића одлична само што је Тадићеви сарадници лоше спроводе, он поручује да нема своју политику и да се нуди да буде извођач туђе политике и отвара питање зашто би копија била боља од оригинала, зашто би на руци уместо правог „ролекса“ носили реплику или зашто би уместо оригиналне слике Саве Шумановића на зиду држали

репродукцију исечену из часописа. Што више времена буду проводили у опозицији без јасне политике (не гласамо за Статут Војводине, али не подносимо тужбу Уставном суду...) напредњаци ће радити против себе, као што ће чинити ако се нуде као копија оригинала.

Други проблем напредњака ће бити веродостојност. За Николића и Вучића до јуче је Тадић био уништитељ Србије и Срба, данас је његова политика одлична. Шешелј је био бог, сада је дно. До јуче су и Американци били први сатрапи Србије и Срба, а данас је Америка број један и Србија не може без ње ни чашу воде да попије. Коначно, када Горан Цветановић, осуђен зато што је на националној основи вређао Ивану Дулић, пре два-три дана из радикала пређе у напредњаке то ће се пре схватити као трансфер из економских а не из идеолошких разлога и отвориће питање колико је пара и моћи потребно да вук промени и длаку и ћуд.

Чедомир Јовановић ће у 2010. покушавати да на новој политици и опозиција и пријатељ власти обезбеди сигуран улазак у парламент на првим наредним изборима. То ће рећи да ће истовремено да буде додатни сигурносни вентил владе Мирка Цветковића чији ће кључни политички проблем да буде што се налази у сенци Бориса Тадића. А гарант опстанка Цветковићеве владе биће и мање странке (Г17 плус и СПС са својим партнерима) које у њој имају значајне позиције и којима још није време да истрчавају на биралишта.

У политичкој равни владајућа коалиција имаће један веома осетљив тренутак. Биће то, како се очекује, половином године када Међународни суд правде буде дао одговор на питање да ли је самопроглашена независност Приштине у складу са међународним правом. Пре тога и после тога званични Београд ће понављати да никада неће признати независност Косова и покушаће да што већи публицитет имају изјаве попут оне шведског премијера да Србија мора да учествује у коначном решењу проблема Косова. То ће рећи да постојеће решење није коначно и да се и Србија пита. Шта год да каже суд, народњаци и радикали ће морати да буду гласно против, а напредњаци ће морати да буду знатно тиши како би број један (Америка) и Европа остали у уверењу да су се Николић и Вучић – променили.

Са пасошем за Европу у џепу владајућа коалиција је показала ко је европска снага Србије и са том титулом, коју неће моћи да јој одузму напредњаци, она ће морати пре свега да ради на уздизању привреде, односно на повећавању стандарда и броја запослених. То ће бити два главна критеријума за њен успех, односно неуспех. Ако у томе буде успешна неће бити важно да ли је Цветковићев кабинет у сенци Тадићевог

Избора неће бити

Пише: Драган Бујошевић
уторак, 05 јануар 2010 15:15

кабинета. У супротном оба кабинета биће кривци за неуспех.

Дакле, у 2010. посао владајуће коалиције ће бити да побољшањем стварног живота становништва придобије њихову политички наклоност. Зато ће економски изазови бити неупоредиво већи од политичких.